

[Brixtofte]

hvad socialministeren foreslår – er at indføre et nyt indkomstbegreb ved siden af den skattepligtige indkomst. Det er det, som kaldes socialindkomsten. En sådan social indkomst kan imidlertid udformes på mange forskellige måder.

I venstre er vi ikke uenige i, at fradrag, der afspejler en stor opsparingsevne, ikke på samme tid bør føre til lavere skatter og sociale tilskud. Det gælder således pensionsopsparing, indskud på etableringskonto m. m., det vil sige nogle af de fradrag, som ifølge forslaget skal væk, når der tales om socialindkomst. Men vi er i venstre stærkt imod, at der diskrimineres, når nogle af fradragene tages ud. Det er således helt utilstedeligt, at selvpensionister ensidigt skal rammes, mens andre, der får store pensionsbidrag fra arbejdsgiveren eller sig selv som led i f. eks. en kollektiv pensionsordning, ikke skal rammes. Denne himmelråbende skævhed bør rettes, og jeg håber, at forligspartierne har styrke til at få en sådan ændring gennemtruffet, ellers vil årtiers retsprincipper inden for skattelovgivning blive trådt ned af socialministeren.

Dernæst kommer vi til den værste fejl i socialministerens udformning af begrebet en social indkomst. Det gælder den fiktive indtægt, der skal lægges til indtægten som følge af den skattepligtige formue. Denne fiktive formueindtægt er lige så urimelig som lejeværdisystemet, idet den rammer helt skævt i de forskellige befolkningsgrupper. Ministeren siger i bemærkningerne til sit lovforslag, at formue er udtryk for økonomisk evne til at klare sig selv. Det er såmænd rigtigt, når formuen er likvid. Men ministeren har ikke ret, når der er tale om en bolig eller en erhvervsvirksomhed. Boligen og erhvervsvirksomheden bliver først likvide ved salg, og ingen af delene kan afhændes delvis. En pensionistfamilie kan således ikke afhænde f. eks. stuen, men har kun valget mellem at blive i sin bolig eller flytte fra sit hjem. Jeg har forstået på socialministerens temmelig uovervejede udtalelse til Radioavisen i fredags, at det er den sidste løsning, ministeren har i tankerne.

Venstre kan ikke medvirke til at gennemføre en fiktiv formueindtægt, der er så uretfærdigt udformet som i forslaget. Det rammer helt ensidigt pensionister med eget hus og en lille bitte opsparing. Det rammer ensidigt selvstændigt erhvervsdrivende med små

indtægter, og endelig rammer det lønmodtagere i egen bolig.

Jeg forstår ifølge en kronik i Politiken, at målet for socialministeren er at gennemføre større retfærdighed. Nu kan retfærdighed opfattes forskelligt, og ministeren bør nok være sig for at tage et så værdiladet begreb i sin mund, når det bruges i sammenhæng med dette lovforslag. Jeg vil ikke afvise, at forslaget rammer nogle få, der med rette kunne miste de sociale tilskud. Men jeg er til gengæld helt sikker på, at for hver gang ministeren rammer én familie retfærdigt, rammer ministeren mindst 10 andre familier helt uretfærdigt.

De to typer af tilskud, der rammes i særlig grad, er børnetilskuddene og pensionstillægget for pensionisterne. 75 pct. af besparelsen optræder på de to områder. Det er karakteristisk, at det er tilskud, der i forvejen er indtægtsreguleret. Pensionstillæg ydes således kun til de dårligst stillede pensionister, mens de bedst stillede intet har at miste, for de får ikke noget pensionstillæg. Og det samme princip gælder for børnetilskuddene.

Reglerne i forslaget er så udviklede og uoverskuelige at forstå, ikke kun for os i folketinget, men så sandelig efterfølgende for administrationen og for befolkningen. Der mangler i lovforslaget f. eks. konkrete regneeksempler på, hvorledes begrebet anvendes. Ministeren har åbenbart ikke ment, at folketinget og befolkningen skulle lettes i deres arbejde med at finde ud af, hvordan reglerne skal virke.

Det er derfor ikke underligt, at mange også blandt forligspartierne har misforstået reglerne for pensionister i ejerbolig. Mange tror på ministerens ord om, at pensionister i ejerbolig ikke skal rammes, og selve forslaget er så snørklet fremstillet, at man kun med god hjælp fra eksperter kan nå frem til erkendelsen af, at netop pensionister i ejerbolig med en lille bitte opsparing rammes særlig hårdt. Denne påstand vil jeg bevise under udvalgsarbejdet, når ministeren skal besvare de mindst 100 spørgsmål til ministeren, som jeg på forhånd kan se at man bør have besvaret.

Som reglerne nu er formuleret, virker socialministerens retfærdighed på følgende måde: en folkepensionistfamilie med et lille hus til 350.000 kr., der er ubehæftet, og med en lille opsparing på f. eks. 50.000 kr. mister over 1.000 kr. i pension. Dermed bliver pen-